

Vũ ch áo cho mĩ i ngĩ i cùng xem

Tác Giả: Phan Thanh Tâm
Thứ Ba, 30 Tháng 8 Năm 2011 06:10

Tĩ t khoe ra, xĩ u xa đĩ y lĩ i và nhĩ t đĩ nh không có chuyĩ n vĩ ch áo cho mĩ i ngĩ i cùng xem. Đĩ là phĩĩ ng chĩm cĩ a phe ta. Tĩ i sao vĩ y?

Ông Phan Thanh Tâm, tác giĩ bài này, là cháu năm đĩ i cĩ a cĩ Phan Thanh Giĩ n. Trĩĩ c 1975, ông làm Vĩ t Tĩ n Xĩ, Sài Gòn. Sau 75, ông vĩĩ t bĩ n trên mĩ t chĩ c thuyĩ n nhĩ 13 ngĩĩ i đĩ năm 1976. Lũ u lĩ c mĩ t thĩng trĩ i giĩp mĩ t vòng bĩ bĩ n các nĩĩ c Đông Nam Á, đĩu đĩu ông cũng bĩ ngĩĩ i ta đĩ y trĩ lui ra bĩ n cĩ. Chĩ ng cuĩ i cùng là đĩ o Palawan, Phi Luĩ t Tân, thuyĩ n đĩĩ c nhĩ n trĩ lĩ i vào bĩ, nhĩ sĩ can thĩ p cĩ a mĩ t ông cĩ đĩ o ngĩĩ i Ý đĩng coi mĩ t hĩ đĩ o đĩ i đĩ o này. Ông là mĩ t trong nhĩĩng «thuyĩ n nhĩn» đĩ u tiĩn đĩĩ c đĩ t chĩn lên đĩ o nĩi trên. Bài này vĩĩ t cách đĩy 6 năm rĩ i, vĩ i mĩ t phong thĩi thĩ ng thĩ n, nhĩ ng ĩn hoĩ, vĩ mĩ t vĩ n đĩ đĩ-bĩ n khĩ gay gĩ t. Tác giĩ sĩ n lĩng cho phĩp đĩng lĩ i đĩ đĩ c giĩ cĩ đĩ p chia sĩ nhĩ ng suy ngĩĩ vĩ i ông.

Tĩ t khoe ra, xĩ u xa đĩ y lĩ i và nhĩ t đĩ nh không có chuyĩ n vĩ ch áo cho mĩ i ngĩ i cùng xem. Đĩ là phĩĩ ng chĩm cĩ a phe ta. Tĩ i sao vĩ y? Tĩ cho là thuĩ c đĩng giĩ ng con rĩ ng chĩu tiĩn, và cĩ quĩ khĩ hĩ n bĩ n ngĩn năm vĩn hiĩ n nĩn ngĩĩ i mĩn lĩc nĩo cũng tĩ t, cũng bĩ nh, cũng anh hũng, xuĩ t chũng. Hĩ nĩ tĩ i ngĩĩ i ngoĩ i quĩ c thĩ xĩch mĩ, trĩ ch thĩĩ ng; gĩ i hĩ bĩ ng thĩ ng, bĩ ng con. Cĩn nĩĩ c VN phĩ i là mĩn chĩu trĩ i đĩng, là bĩ đũ c soi đĩĩ ng. Tuy nhiĩn gĩ n đĩy, cĩ đĩ luĩ n lĩn tiĩ ng là phĩ i xĩt lĩ i cĩi y tĩĩ ng tĩ tĩn, tĩ đĩ i, ngĩng cuĩ ng đĩ. Hĩ cho rĩ ng cĩ hĩt ca, nĩng bi đĩn tĩ c mĩn mĩ t cách lĩ liũ u nhĩ vĩ y hoĩi thĩ ta sĩ mĩĩ mĩĩ ngĩ t ngĩ nhĩ con gĩ mĩ c đĩy thun. Chĩ c hĩ n phĩ i cĩ vĩ n đĩ, cĩ trĩ c trĩ c đĩu đĩ vĩ tài khĩn nhĩ vĩ y mà chĩ a ra cĩi con gĩ cĩ trong khi các nĩĩ c lĩn bang ĩ Đông Nam Á nay đĩ là con cĩ p, con beo, con sĩ tĩ rĩ i.

Cĩi hay ĩ chĩ, ngĩĩ i tĩ o ra đĩ luĩ n là mĩ t nhĩ thĩ hĩ i nhĩ ĩ Sài Gòn, du hĩ c ĩ Nhĩ t; năm 1966, đĩ nh cĩ ĩ Phĩp; năm 1996, trong khi sang Tàu, vĩ đĩĩ c mĩ t cuĩ n sĩch khiĩ n ông “thĩch thĩ quĩ c” và ông ngĩĩ rĩ ng “bĩ t cĩ ngĩĩ i VN nĩo khĩc đĩ c đĩĩ c, bĩ o đĩ m cũng sĩ thĩch thĩ” nhĩ ông. Ông tin rĩ ng quyĩ n sĩch sĩ “giĩp nhĩn lĩ i mà đĩnh giĩ bĩ n thĩn, đĩn tĩ c và vĩn hoĩ cĩ a mĩn trong giĩi đĩĩ n hiĩ n nay”. Vĩ thĩĩ n y, ông bĩ cĩng ra đĩ ch và mĩng cĩ nhĩ u ngĩĩ i đĩ c. Nhĩ xuĩ t bĩ n Chĩn Mĩy Cuĩ i Trĩ i phĩt hĩn bĩ n đĩ ch lĩ n đĩ u tiĩn tĩ i Paris năm 1998. Cuĩ n sĩch đĩĩ c đĩn tĩ p nĩ ng hĩ u. Giĩ i bĩĩ chĩ đĩu nhĩ vĩ nĩ. Nhĩ xuĩ t bĩ n Vĩn Ngĩ ĩ quĩ n Cam, thĩ đĩ ngĩĩ i tĩ nĩ n, hĩĩ ng ĩ ng in lĩ i; quyĩ n sĩch đĩĩ c coi là bĩn chĩ y trong năm 1999.

Vũ ch áo cho m i ng i cùng xem

Tác Giả: Phan Thanh Tâm

Thứ Ba, 30 Tháng 8 Năm 2011 06:10

Nhà báo Lê Đình Đi u, tr c khi qua đ i, trong lúc n m trên gi ng b nh, vi t bài đi m sách đăng trên Th K 21 s tháng 04/1999: “Đ c Ng i Trung Hoa X u Xí c a Bá D ng”, ng i VN nào cũng liên t ng đ n vi c đây là chuy n c a mình. Có l ch thay cái t a là Ng i Vi t Nam X u Xí cu n sách cũng v n có ý nghĩa. Ph i chẳng đó là lý do nhà th Nguy n H i Th b thì gi , công s c ra đ ch cu n sách sang Vi t Ng ? Tr l i câu h i c a nhà phê bình văn h c Đ ng Ti n, đăng trong Vi t Mercury, đ ch gi , tên th t là Nguy n Khôi Minh, sinh năm 1945 t i Hà B c nói s đ i là thu c đ ng đ t t; có ch ng tại cũng ph i lên ti ng. Ông tâm s : «không đ c quy n sách này có khi đ ph i nghĩ ng i l i th i; còn ch ng may đ c cò th s b đầu kh nhi u h n là thích thú».

Trong bài ph ng v n h i tháng 10/1999, khi đ c p v nh ng cu n sách nh Ng i Vi t Đáng Yêu, Ng i Vi t Cao Quý , đ ch gi , đã có b y t p th xu t bàn ngo i qu c t năm 1968, cho bi t: «Đó là chuy n ng c đ i. nh ng n c tiên ti n giàu m nh, ch a có n c nào b c th m dân t c mình m t cách l b ch nh th c . Ng i M , ng i Nh t, ng i Pháp, ng i Đ i Hàn đ u ch có nh ng sách nói lên khuy t đi m, nh ng cái t i đ c a dân t c, đ t n c mình. Bây gi đ n l i t ng i Trung Hoa. Cu n Ng i Trung Hoa X u Xí xu t b n ban đ u u Đ ài Loan; sau đó đ c tái b n l c đ a. H đã bi t nghĩ, tuy là một n c l n, văn hoá lâu đ i, nh ng n u c mãi ra r v nh ng cái vĩ đ i thì theo nhá báo Bá D ng, tác gi cu n sách, Trung Hoa s đi đ n ch di t vong mà th i».

Nhà th Nguy n H i Th , trong ph n l i ng i đ ch vi t, ngay sau khi t Trung Hoa v đ n VN, ông đã đ a b n sao cho m t ng i b n Hà N i và c võ ng i này đ ch ra ti ng Vi t. N c Trung Hoa C ng S n đã ch p nh n cu n sách. Ng i Âu M cũng th , thì không có lý do gì ng i VN l i không th đ c đ c nó, cho dù không ph i đ h c h i, mà có th vì hi u k , tin t c v m t n c láng gi ng. Ông đã hy v ng cu n sách s xu t hi n t i VN; nh ng cho đ n nay, ng i trong n c v n ch a đ c đ c. Theo đ ch gi , cu n sách s r t có ích cho t t c các c ng đ ng có liên quan it nhi u đ n văn hoá Trung Hoa. Ch đ ich c a tác gi Bá D ng là n u mu n ph c h ng dân t c, ph i b t đ u b ng vi c th a nh n các khuy t đi m, sai trái c a mình.

Đ c ng i r i ng m đ n ta

Tác gi Bá D ng, là nhà báo, nhà văn, nhà th và là s gia, sinh năm 1920, ch y sang Đ ài Loan năm 1949, t 10 năm vì các bài vi t b xem là ph m th ng. Ra tù ông đi đi n thuy t v hi n t ng Ng i Trung Hoa X u Xí. Cu n sách g m nh ng bài nói chuy n c a ông và c a nh ng ng i tranh lu n v i ông. Có ng i cho r ng n u không đ c đ c sách c a Bá D ng là m t s thi t th i l n. Sách h p đ n h n chuy n ch ng c a Kim Dung vì nó khi n thiên h ph i đ c ng i r i ng m đ n ta. Th y sao nó gi ng đ v y. Gi ng đ s . Theo ông, văn hoá Trung Hoa đã bi n thành m t đ m n c ch t, càng lâu càng th i, thành m t v i t ng r i. Đ c tính rõ nh t c a ng i Trung Hoa là đ b n, h n lo n, n ào. Có nhi u n i, n u ng i Trung Hoa đ n là nh ng ng i khác đ n đi.

B t k i chân tr i góc bi n nào h có ng i Trung Hoa là có c n xé nhau. M i ng i Trung Hoa đ u là m t con r ng, nói năng vanh vách, c nh là bên trên ch c n th i m t cái là t t đ c m t tr i, d i thì tài tr qu c bình thiên h có đ . Nh ng n u ba ng i Trung Hoa h p l i v i nhau, ba con r ng này l i bi n thành m t con heo, m t con giòi. Ng i Trung Hoa v i n không đoàn k t đ c. M i ng i l i còn có đ y đ lý do đ có th vi t m t quy n sách nói tại

Vấn đề cho mọi người cùng xem

Tác Giả: Phan Thanh Tâm

Thứ Ba, 30 Tháng 8 Năm 2011 06:10

---

sao họ lại không đoàn kết. Bởi cả xã hội người Hoa nào ít nhất cũng phải có 365 phe phái tìm cách tiêu diệt lẫn nhau. Họ chia biệt thành quan trọng của sự hợp tác; những người có thể viết ngay cho anh xem một quyển sách nói về sự đoàn kết, hay họ đến Thượng Đế cũng có thể khóc đổ nước. Những thói xấu đó đã thâm căn cố đế. Cái lỗi triết học xấu xí nhau đó là đưa ra nên chúng ta một hành vi đức thù khác: chết cũng không chịu nhún nhường. Họ thích nói khoác, nói suông, nói dối, nói láo, nói những đức đức. Họ cũng có dính đến lập trình chính trị hay tranh quyền đoạt lợi là những người nói đức đức của sự đức đức tuôn ra vô hạn đức nh.

Người Trung Hoa sống tại Mỹ cũng vậy, nào cánh tay, cánh hũ, trung lập, đức lập, thiên tử, trung, trung thiên hũ, hũ thiên trung vân vân và vân vân, chúng biệt đức đức nào mà mò. Người này đến với kẻ nọ đến mang một cái thù như nó giết bỏ mình. Thế không hiểu là thế dân tộc gì? Đòi xử với người Trung Hoa thì họ như không phải là người nước ngoài, mà chính là người Trung Hoa với nhau. Bán rẻ, hãm dọa người Trung Hoa là không phải là người Mỹ mà là người Hoa. Người Tây Phương có thể đánh nhau với nhau rồi với nhau rồi bắt tay nhau, những người Trung Hoa đã đánh nhau rồi thì cũng hèn mạt đi, thậm chí có khi báo thù đến ba đời cũng chia hết. Sống trong cái hũ triết học lâu ngày quá thì nhiên sinh ra thói xấu. Một mặt thì đi khoe khoang, còn mặt khác thì ích kỷ; không có can đảm dám khen người khác, chỉ có dũng khí dùng để kích thích khác; chỉ biết sau lưng; yêu thì sợ chúng cười, ghét thì sợ chúng thù. Họ vĩnh viễn không thể nào so sánh đức đức với người Do Thái, chỉ cần so sánh với người Nhật, người Đài Hàn là cũng thấy bị thua thì cả trăm nghìn năm ánh sáng rồi.

Người Hoa sống sống trên đời. Cái não triết học này đã nuôi dưỡng bao nhiêu bạo chúa, làm thế nào cho bao nhiêu bạo quan. Vì vậy bạo chúa, bạo quan không bao giờ biết tiêu diệt, và đã biến dân tộc Trung Hoa thành một dân tộc hèn mạt. Sự triết học triết học, óc suy xét, triết học của giới trí thức bóp chết, xã hội. Trong 4000 năm, triết học Triết đi, không còn có một nhà triết học nào lên nổi. Cái hũ triết học văn hoá, cái hũ triết học thì làm cho người Trung Hoa xấu xí, không thể dùng triết học của mình giới quyền, phải bắt chấp, phải dùng cái triết học của kẻ khác; lên lên trong tham ô, hèn lòn, chiến tranh, giết chóc, bần cùng, cho nên chúng bao giờ có cảm giác an toàn, lúc nào cũng hoảng sợ, lo âu. Trung Hoa đi nịch triết học, lâu đời thì mà người Hoa lại có một tâm địa hẹp hòi, không muốn ai hơn mình. Phải chăng Thượng Đế đã phú cho chúng ta có một tâm xấu xa?

Trên đây là những đoạn trích các ý triết học trong sách của nhà báo Bá Đương. Ai cũng biết, gần một thế kỷ thì đen, gần một thế kỷ thì sáng. Họ nói ngàn năm bạo độ, là sống sát nách một kẻ như thế, chúng ta gần bần mà chúng hôi tanh mùi bần? Họ sao ta vậy hay ta thì họ thì chúng có gì lạ. Họ nói, một dân tộc có một bản nh trình xã hội. Bản nh trình của ta cũng thêm bản nh trình của anh bản nh lắng giới thì chúng phải hết thu của chúng; hèn gì nước ta lúc nào cũng loay hoay như gà mồi, lật bết đi sau họ đi thiên hũ. Nếu văn hoá Trung Hoa đã biến thành một cái hũ triết học thì văn hoá ta là cái hũ gì? Hũ vàng hay là hũ mồi thì? Còn Người VN ra sao? Thì nhìn thoáng vào giới xem.

Một người Việt Nam

Trong cuốn Việt Nam Sự Lạ của Trần Trọng Kim có đoạn tính tình người VN trước năm 1930 như sau: Về đàng trí tuệ và tính tình, thì người VN có cả các tính tốt và các tính xấu. Đòi khái thì trí tuệ mình mẫn, học chóng hiểu, khéo chân tay, nhuần người sáng đẹp, như lâu, lý sự

Vũ ch áo cho m i ng i cùng xem

Tác Giả: Phan Thanh Tâm

Thứ Ba, 30 Tháng 8 Năm 2011 06:10

nhân nghĩa, trí, tín làm năm đ o th ng cho s ăn . Tuy v y cũng có hay tính tình v t, cũng có khi qu quy t, và hay bài bác ch nh o. Th ng thì nhút nhát, hay khi p s và mu n s hoà bình nh ng mà đi tr n m c thì cũng có can đ m, bi t gi k lu t. Tâm đi thì nông n i, hay làm li u, không kiên nh n, hay khoe khoang, và a trang hoàng b ngoài, hi u danh v ng, thích ch i b i, mê c b c. Hay tin ma, tin qu , sùng s l bái nh ng mà v n không nhi t tin tôn giáo nào c . Kiêu ng o và hay nói khoác, nh ng có lòng nhân, bi t th ng ng i và hay nh n. Đan bà thì hay làm ng và hay đ m đang, khéo chân, khéo tay, làm đ c đ moi vi c mà l i bi t l y vi c gia đ o làm tr ng, h t lòng chi u ch ng, nuôi con, th ng gi đ c các đ c tính r t quý là ti t, nghĩa, c n, ki m.

V i m u ng i nói trên và n u cho r ng, văn hoá là sinh ho t, ta không hi u văn hoá ta là văn hoá gì, l i có th sinh ra m t tay gian hùng nh ng r t thành công nh Tr n Th Đ . Vi t Nam S L c c a h c g Tr n Tr ng Kim cho bi t, vì c t gây đ ng c nghi p cho nhà Tr n, dù tàn b o đ n đầu Tr n Th Đ cũng làm cho đ c. Ông đã chôn s ng c giòng h Lý. Tr c đó, Tr n Th Đ nói v i vua Lý Hu Tông, tuy đã b ngôi vua, xu t gia đi tu, một câu đ đ i “nh c thì ph i nh c r cái”. Trong khi đó, Nguy n Trãi, đ i công th n c a vua Lê L i, th o ra Bình Ngô Đ i Cáo, một b n văn ch ng giá tr , và là tác g c câu đ y tình ng i ‘Th ng ng i nh th th ng thân’, trong t p Gia Hu n Ca, thì l i b gi t c h vì b k t t i là dùng ng i thi p đ p và gi i th , Nguy n Th L , đ m u h i nhà vua.

Trong cu n T Th c Dân Đ n C ng S n, tác gi Hoàng văn Chí cho bi t, vào nh ng năm 1954 và 1956, khi C ng S n Vi t Nam đem chi n thu t «C i Cách Ru ng Đ t» c a Mao Tr ch Đông, áp đ ng t i B c Vi t, m i th y ng i mình sao l i có đ u óc nô l đ v y. Đúng nh c Tr n Tr ng Kim phê bình: «T t t ng cho chí công vi c làm, đi u gì mình cũng l y Tàu làm g ng. H ai b t ch c đ c Tàu là gi i, không b t ch c đ c là đ ». Mà theo Bá D ng, Trung Hoa hi n t i còn là m t n c dã man nguyên thu , thì vi c C ng S n Vi t Nam đ a ra ph ng châm: “thà sai h n là b sót” trong khi phát đ ng chi n đ ch long tr i l đ t nói trên cũng là đi u hi n nhiên thôi. c các n c văn minh thì khác. Nguyên t c lu t pháp c a CSVN là: thà b t l m h n tha l m.

M t khác, trên sân kh u chnh tr n c ta có m t “đi n viên k tài”, ch c a nhà văn Vũ Th Hiên khi nói v H Chí Minh, m t ng i làm cách m ng chuyên nghi p, đ c hu n luy n t i Nga, tên th t là Nguy n Sinh Cung. Ông ti n, ông thoái, khi hai b c, khi ba b c, khi khóc, khi c i, khi ôm hôn th m thi t, bi n o khôn l ng. C th gi i đ u nghe danh ông. Cho đ n nay ch a ai bi t rõ «con đ ng bác đi». Theo giáo s Nga Anatoli Sokolov, chuyên viên Liên Sô v Vi t Nam H c, t i Trung Tâm Nghiên C u Đông Ph ng M c T Khoa, trong cu c đ i ho t đ ng c a H Chí Minh, ông có trên 150 bí danh. Đ cho «ch nghĩa xã h i hoàn toàn th ng l i trên đ t n c ta và trên toàn th gi i» ông s n sàng mua chi n th ng đó «đ u ph i đ t s ch c d y Tr ng S n» hay ph i «đánh M đ n ng i VN cu i cùng». Không hi u khí thiêng sông núi VN th nào mà l i có th sinh ra m t con ng i k đ nh v y? Chính ông đã gây ra bao cu c b d u, ch t chóc.

H i th p niên 60, có bài Tâm Ca S Năm c a Ph m Duy mang tên Đ L i Cho Em nói lên th c t c a đ t n c: «Bây gi ch còn là m t m nh đ t b chia c t, cày x i lên b i bom đ n. H n thù nhân danh ch nghĩa, b o l c vênh vang b th »; và «Đ ng v t ng lai ngh n l i». Th h đàn anh ch đ l i «nh ng gi đ i, đê hèn, và v ng đ i». Bài hát l u hành i mi n Nam r i r i

Vũ khí cho mặt trận cùng xem

Tác Giả: Phan Thanh Tâm

Thứ Ba, 30 Tháng 8 Năm 2011 06:10

vào quên lãng, bắt bị tiếng xe tăng, máy bay, hoạn nạn, AK, M16. Vũ khí này được cung cấp bởi các nước đồng minh của hai miền Nam Bắc. Đó là họ quân của việc tìm đường cứu nước của bị tiếng bị. Kể đi Tàu, đi Nga, ngòi đi Tây, đi Nhật, đi Mỹ. Ai cũng cho là thuộc mình mang võ là thuộc tiên; nhưng vì muốn được quyền trên nước nên VN thành nên tiếng là của chủ chiến tranh lạnh. Nước ta hát nên họ nhỏ, thì đến nên họ Marx, họ Mao. «Tôi không có tiếng ngoài tiếng của nghĩa Mác Lê Nin». Hồ Chí Minh đã không đồng nghĩa họ (1).

Trong ba mặt trận năm nên chiến tranh ngày, nên nước con sông Bến Hải trở ra Bắc theo Nga, theo Tàu; nên nước phía Nam chiến tranh lại bắt đầu vào Tây, vào Mỹ. Cuộc cùng miền Nam sớm vì để hoài thì có ngày bắt đánh gục. Liên nên, Hoa Kỳ rút lại cam kết, ngừng viện trợ. Chiến nên hai tháng 03 và 04 năm 1975, cuộc chiến chấm dứt tan tành. Không sống, mạng chết. Tiếng tá cáo chạy xa bay, tìm đường thoát thân. Trong lúc trở đi đến nên cơn gió bụi mặt trời nhân tài, không lạnh thì như lá mùa Thu, còn tu nên kiết thì như sao mai bụi sớm. Có bao nhiêu người đường lại chết, chết, chết, chết chia sẻ với thuộc cấp? Anh hùng tất phải hi sinh. Điêu đó để hi sinh. Nhưng đâu rồi câu hát “Dân ta hùng anh dũng, dân ta võ oai hùng, dân ta dù nguy hiểm không nao”?

Ngày 30/04/1975 là ngày phải bày rõ ràng bắt mặt của cấp lãnh đạo hai miền: Miền Nam hèn kém, miền Bắc xó trá, để tiếng, để ố nô lệ. Sau khi chiếm Sài Gòn, nhà cầm quyền Cộng Sản tìm cách tiêu diệt các thành phần tinh nhuệ bắt họ chết rồi họ và vết, cấp bóc tài nên của miền Nam mặt cách có họ tiếng bắt hai chế độ lý. Họ lại để sách báo và cầm lái trên các nên phẩm văn hoá cũ như tiếng Tiếng Thu Hoàng. Họ xóa bắt căn cứ của dân miền Nam. Dân miền này không tiếng để giết phóng mà tiếng mình là dân bắt, bắt người anh em làm nhóc, trở thù vì tiếng mặt có chuyện người Việt dù chết vẫn tìm cách lao động ra biển, làm mặt cho họ tiếng, cho sống động. Đến ngay «cái chết đến nên biết đi cũng còn muốn bắt nước ra đi». Dân tiếng VN, có quá khổ dài lâu; anh em như tiếng chân tay, sao lại không tiếng sống chung với nhau, mà lại đi ra xa người sống với thiên họ?

Con Rồng Cháu Tiên?

Sau tiếng chiến tranh hai, chế trong vòng 20 năm, hai nước chiến bị, Đức và Nhật đã phục hồi nhanh chóng, trở thành cường quốc kinh tế. Ông Bá Đức tiếng đã ví họ, “chiến khác nào, mặt anh hùng lại ba đầu sáu tay, dùng mặt cái bắt đánh gục xuống đất, mặt lúc sau tiếng họ tiếng, tiếng động và phải quân áo bắt đi, vẫn tiếng tiếng là mặt họ hán”. Còn nước ta, Việt Nam là mặt nước nghèo. Để tiếng sống nói chung so với các nước Đông Nam Á hãy còn thấp. Theo tin báo, nhà nước lại tăng cường tiếng để các bắt tiếng lại để kiểm soát các người vào Internet. Người dân chế để tiếng do sống tiếng máy in, mặt phát minh tiếng tiếng 15 của ông Johann Gutenberg. Mặt nên phẩm để phải có giết phép của nhà cầm quyền. Tiếng để tiếng tin họ mà còn phải làm báo chui, báo lại họ tiếng Thao Tiếng của mặt sống sinh viên thì phải tiếng là chuyện lại bắt phẩm.

Tháng 05/1999, nhà văn Đức tiếng Thu Hoàng, tiếng trong nước đã tiếng lên ra Hội Ngoại mặt đo nên văn. Theo bà: “sau chiến tranh ngọt mặt phẩm tiếng tiếng, trên để tiếng này vẫn chế nghe rõ tiếng về cánh của bắt yêu đến trên các nghĩa để nên dài tiếng bắt vào Nam, tiếng nam ra Bắc” và «Chiến tranh không làm cho các công dân chín chế nên họ, không ngoan họ, sống tiếng quy nên công dân mặt nh bắt họ mà người lại nó tiếng đám đông hèn nhát họ, để tiếng hi phẩm với nên nhóc nhà, để cúi để họ trên tiếng ác». Tiếng sao vậy? Ông Nguyễn Gia Kiên tiếng, thuộc nhóm Thông

Vạch áo cho người cùng xem

Tác Giả: Phan Thanh Tâm

Thứ Ba, 30 Tháng 8 Năm 2011 06:10

Lưu ý trong bài Vết Thùng ngày 30/04/1999 cho rằng: “Đó là vì dân tộc ta đã rã hàng, người người tự thấy mình cô đơn, có mưu n cũng chng làm được gì. Đó cũng là vì đã quá chán ghét n, đã mất m, đã mất ý chí và lòng t hào. Đảng Cộng Sản VN không phải ch đánh g phe qu gia hay miền Nam. Họ đã đánh g c c dân tộc VN. Chúng ta đã bị th thùng quá đau nên không th đng đy».

Còn Hồ Chí Minh, được coi như là một VNCH nổi dài thì thế nào? Tạp chí Hợp Lưu số 49 viết: «có n nào trên thế giới ch bé tí bằng lo chân lông như Bolsa tiu qu, th mà cái gì cũng th ng đ m phát. Báo chí thì r p tr i kín đ t như lá mùa Thu. Văn bút thì chúng tôi có đ n như v ch t ch (dù bây gi ch còn ai trên thế giới công nhận, nh ng m c xác th gi i, chúng tôi c là văn bút, c là ch t ch, làm gì nhau?), c ng đ ng cũng đ đ ng kim hai ngài Tng Thng (dù th t thà mà nói, trông m t các ngài, con nít s khóc thét như g p ma, ng i l n s n n nao ru t gan mu n ói), và chính ph l u vong cùng đ ng phái yêu n, nói không ph i khoe, trung bình m i tháng m c thêm ch ng m i cái, nhanh, nh i u nh n m đ i mùa Đông». Sang đây, m t t c, thiên h m có quy n l c, mong có cái danh. Ông nào cũng t cho mình có s m nh, nh «ai bao năm tng lê gót n i quê ng i» c a thu nào. Vàng thau l n l n, không bi t đầu là th t, đầu là gi.

Năm 1958 hai tác giả William J Lederer và Eugene Burdick cho phát hành cuốn The Ugly American (Người Mỹ Xấu xí), nói về thói h, vng v, ngu đ t, tham nhũng, đ c t ng, c a các chính khách M. Cuốn sách gây xôn xao trong chính trng Hoa K, bán rất ch y. Hơn sáu triệu n n b n đ c bán ra. Tng Thng M Eisenhower ph i cho thành l p m t u ban g m chín nhân v t có uy tín đ duy t xét l i các ch ng trình vi n tr quân s. Thng Vi n Hoa K cùng l p m t nhóm nghiên c ú cuốn sách và g i cho m i Ngh sĩ m i ng i m t cuốn. Ông Bá Đ đng viết, h có năng l c s a sai, t đ i u ch nh mình. Thay vì l y tay che đít, h nói toáng lên cho m i ng i bi t “tôi có b nh trĩ đây”. Họ có đ c cái trí tu và dũng c m, tìm cách s a đ i và g i quy t m t cách tho đáng nh ng l i l m.

Nh c Việt Nam c l n qu n trong vòng ch m ti n, cũng «hoang mang lúng túng chng kém các c nhà Nho cách đây m t th k» là vì ta không bi t mình bi t ta. Ta c n có m t cuốn Ng i Việt Xấu xí đ «nôn ra đ c t c nh ng th đ b n trong ru t», r i tìm ăn nh ng th có ch t dinh đ đng t t, giúp ta có th t ph n t nh. B chuy n t kiêu hão, gi y rách gi l y l hay đoi cho s ch rách cho th m, th ng th n nói lên nh ng t h i c a dân tộc mình, đ cùng nhau c i ti n. Trong th k và thiên niên k m i, nhân lo i đang ti n nhanh ti n m nh trong cu c cách m ng truy n thông, chúng ta ph i l l lên. Ch m thì ch t. Chúng ta hãy hè nhau vạch áo cho m i ng i cùng xem, n u không, thay vì Con Rồng Cháu Tiên l i tr thành con khùng cháu điên m t. Ph i không quý v ?